

Tio dikter

TOM VAN DE VOORDE

Tio dikter

Översättning till svenska från nederländska av Per Holmer, 2015.
Översättning till engelska från nederländska av Astrid Alben.

Umeå, 2015

VERSOPOLIS

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

Urval av Erik Jonsson för det europeiska samarbetsprojektet Versopolis.

Detta häfte är ej till försäljning utan distribueras enbart genom Littfest — Umeås internationella litteraturfestival, samt inom projektet Versopolis.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© Tom van de Voorde

FORMGIVNING Johan Hammarström

TRYCKNING tryckning.nu | h:ström — Text & Kultur AB, Umeå, 2015.

TOM VAN DE VOORDE,

ffödd 1974 i belgiska Gent, är poet, essäist och översättare av amerikansk poesi till nederländska. Hans egen poesi ter sig som en ovanlig, ibland oroande, utforskning av naturen och samhället, som inte tvekar för att ta ställning mot de politiska systemens absurditeter och grymheter. Detta är den första svenska introduktionen till hans poesi.

UNNATURAL ENEMIES

A plan in the shape
of a floor plan
of the Kremlin

—
Almost a floating island,
a sea-gull confirms this
and plenty of steel

—
Criminal lawyers
counter unintended decorum

—
Something like nothing but the truth
singing the praises of a nation
keeping it hale and hearty

—
Thousands of cables
or a torn shopping bag

—
Snipers on the roof
count newspapers, soldiers
tap the roller blinds

—
counsellors, caution

—
In the palm of my hand
a list of countries
where it is already light

ONNATUURLIJKE VIJANDEN

Een plan in de vorm
van een plattegrond
van het Kremlin

—
Een bijna drijvend eiland,
een meeuw die dat bevestigt
en heel veel staal

—
Strafpleiters
tegen toevallig fatsoen

—
Iets als de enige waarheid
die een natie bezingt
en gezond houdt

—
Duizenden kabels
of een kapotte boodschappentas

—
Boven de daken
tellen speurders kranten, soldaten
kloppend tegen raamtextiel

—
voorlichters, voorzichtig

—
In de palm van mijn hand
een lijst die landen opsomt
waar het al licht is

ONATURLIGA FIENDER

En plan i form
av en karta
över Kreml

—

En så gott som flytande ö,
en mås som bekräftar faktum
och rikligt med stål

—

Brottmålsadvokater
mot tillfällig anständighet

—

Något likt den enda sanningen
som lovsjunger en nation
och håller den kry

—

Tusentals trossar
eller en trasig shopping-bag

—

Ovan taken
räknar spanare tidningar, soldater
bultande mot fönstertextil

—

informatörer, varsamma

—

I min handflata
en lista över de länder
där det redan hunnit ljusna

—

and obscured citizens
singing willy-nilly

—
are exposed

—
and this, and this, and this

en verdoezelde burgers
die zingen, willens nillens

—
worden blootgesteld

—
en dit, en dit, en dit

och suddiga civila
som sjunger, så illa tvungna

—

blir utsatta

—

och det, och det, och det

UNNATURAL ENEMIES

We crowd in a corner,
allow a dog to watch
and never go colour blind

—
mistook power failure
for toads

—
snitch a door from school
or furnish with rain and sight

—
noiselessly
a walker

—
under a tree
at the wrong grave

ONNATUURLIJKE VIJANDEN

We verzamelen in een hoek,
laten een hond meekijken
en worden nooit kleurenblind

—
stroomstoringen
met padden verward

—
op school een deur stelen
of regen en zicht verschaffen

—
een wandelaar
zonder geluid

—
onder een boom
tegen het verkeerde graf

ONATURLIGA FIENDER

Vi samlas i en hörna,
låter en hund se på
och blir aldrig färgblinda

—
elavbrott
tros vara paddor

—
knycka en dörr i skolan
eller skaffa fram regn och sikt

—
en vandrare
helt ljudlös

—
under ett träd
mot fel grav

FOUR QUESTIONS ABOUT A HAT

Bring a sail to glide
while you're in an operation

Welcome everyone
in your highest blue.

Cover a cluster with pigments
brush away the grass

because you don't want to wake up
to the propeller's hum.

Dance on singular legs
or a sensitive pair of scales.

And clear away the leaves
long before they get wet.

VIER VRAGEN OVER EEN HOED

Een zeil laten zweven
terwijl je een operatie ondergaat

in je hoogste blauw
iedereen Welkom heet.

Een cluster met kleurstof bedekken
en het gras wegvagen

omdat je niet wakker wilt worden
bij het geruis van een schroef.

Dansen op enkelvoudige benen
of een rakelingse weegschaal.

En bladeren ruimen
lang voordat ze nat worden.

FYRA FRÅGOR OM EN HATT

Låta ett segel sväva
medan du utstår en operation

i ditt högsta blå
välkomnar var och en.

Täcka ett kluster med färgämne
och svepa undan gräset

när du inte vill väckas
av suset från en rotor.

Dansa på ben i ental
eller en hårfin vågskål.

Och kratta löv
långt innan de blir blöta.

BLUDGEONING THEIR OWN SPECIES

Tick off something like Switzerland or Mercedes
and stay abreast of what inspires us

or send a postcard to train one's memory
in colour, often beaten by the wind.

We drink from jugs and see the houses
in toy-perspective. A worn out palm leaf

shimmers on chalk, fights off beloveds
and the logic of shell deposits.

HUN KNUPPELENDE SOORTGENOTEN

Iets als Zwitserland of Mercedes aanvinken
en op de hoogte blijven van wat ons bezielt

of een postkaart versturen om je geheugen te trainen
op kleuren, veelal in de wind geslagen.

We drinken uit kruiken en kijken naar huizen
in speelgoedperspectief. Een vermoeid palmblad

schemert op kalk, vecht tegen geliefden
en de logica van schelpenbanken.

DERAS KNÖLPÅKANDE ARTFRÄNDER

Kryssa för något likt Schweiz eller Mercedes
och förbli klar över vad som sporrar oss

eller skicka ett vykort och träna upp minnet
av färger, ack så ofta sett över axeln.

Vi dricker ur sejdlar och skådar mot hus
i leksaksperspektiv. Ett utmattat palmblad

skimrar mot kalk, kivas med kärestor
och logiken hos skalbankar.

at the gates of the game reserve
our children wave
as if the trees and wind condemned them.
They wash the falsehoods from tree trunks
and recognise a master in the hills; retreating
armies of stars and gravity
draped across anonymous glances
like clouds above a marble city,
keeping vigil over our allotted task.

Aan de poorten van het wildpark
zwaaien onze kinderen
als de veroordeelden van bomen en wind.
Ze wassen de leugens van stammen en zien
in de heuvels hun meester; wegebbende legers
van sterren en zwaartekracht
hangen over anonieme blikken
als wolken boven een marmeren stad,
waken over de taak die ons past.

Vid grindarna till viltparken

viftar våra barn

likt fördömda av träd och vind.

De tvättar lögner från stammar och ser

bland kullarna sin mästare, falnande arméer

av stjärnor och tyngdkraft

hänger över anonyma blickar

likt moln ovan en stad av marmor,

vakar över uppgiften som klär oss.

UNNATURAL ENEMIES

Deep in the desert
we put on animal masks
and think of grain threshers,
from before the industrial revolution

We don't wear helmets,
no beads without an eye
on guest chambers

What a lovely view
a tapestry rolled out,
dazzling, wild and crisp

We embrace each other's women
prefer the light

ONNATUURLIJKE VIJANDEN

Diep in de woestijn
een dierenmasker opzetten
en denken aan graandorsers,
van voor de industriële revolutie

We dragen geen helm,
geen blik zonder oog
op gastenkamers

Wat een mooi zicht
een tapijt voor ons uitgerold,
flitsend, onstuimig, fris

We omhelzen elkaars vrouwen
geven de voorkeur aan licht

ONATURLIGA FIENDER

I djupaste öknen
trä på en djurmask
och tänka på sädeströskor
från före den industriella revolutionen

—

Vi bär inte hjälm
inte en blick utan öga
för gästrum

—

Vilken vacker syn
en utrullad matta för oss
blixtrande, yster, frisk

—

Vi famnar varandras kvinnor
föredrar ljust

We fold old money and leave
the dead to pay, secure

blankets, dry out tapestries
and dig for sand.

How many colours forfeit our
homes, till the fulfilment

of a rudderless sea.
Dogs feign slogans

and count the folds
for unsuitable victims.

Yet here we stand,
in birches peaceful white

something other than latent
clueless in the sand.

We vouwen oud geld en laten
de doden betalen, bevestigen

doeken, drogen tapijten
en graven naar zand.

Hoeveel kleur verbeurt ons
wonen, tot vervulling

van een stuurloze zee.
Honden veinzen slogans

en tellen plooiën
voor ongeschikte slachtoffers.

Hier staan we dan,
in berken vrede wit

iets anders dan latent
benullig op het strand.

Vi viker gamla pengar och låter
de döda betala, fäster upp

dukar, torkar mattor
och gräver efter sand.

Hur mycket färg förbrukar vårt
boende, nog att fylla

ett redlöst hav.
Hundar mimar slagord

och räknar veck
för odugliga offer.

Här står vi så,
i björkar frid vitt

allt annat än latent
vettiga på stranden.

ENDEAR ME

making the sign of the cross
with a shoe

above a skull
or on someone's back

paint it
with home-grown paint

fragrant with carmine acid,
when they wash you

or threaten you with music.
Ah you foolish louse,

don't steel yourself with armour.
Let me draw those blood red

lines, explain
minutely what

a noun such as police
sounds like in a dead language.

VERTEDER ME

door een kruis te slaan
met een schoen

over een schedel
of op een rug

te schilderen
met zelfgemaakte verf,

geurend naar karmijnzuur,
als men je wast

of bedreigt met muziek.
Ach jij dwaze schildluis,

pantser je niet. Laat me
die bloedrode lijnen

tekenen, haarfijn
uitleggen hoe

een woord als politie
in een dode taal klinkt.

BEVEKA MIG

genom ett korstecken
med en sko

över en skalle
eller ta en rygg

och måla
med hemmagjord färg,

doftande av karminsyra,
när man tvättar dig

eller hotar med musik.
Du din stolliga sköldlus,

bepansra dig inte. Låt mig
dra dessa blodröda

linjer, knivskarpt
reda ut hur

ett ord som polis
kan låta på ett utdött språk.

